

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

Ivnivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

quantum in medico est, sanare venit ægrotum, ipse se interimit, qui præcepta medici servare non vult. Quis ejus, qui non vult uti salute, miserebitur.

6. Docet ascensionem, & reditum suum ad cælum, *Nemo ascendit ad cælum, nisi, qui descendit de cælo, &c.* Ut, si quis sine veste de monte descendat, & assumptis vestimentis ascendat, idem verè, qui descendit, ascendisse se dicitur.

7. Docet iudicium. *Qui autem non credit, jam iudicatus est.* Novit enim Dominus, qui ad coronam, & qui ad flammam permaneant. *Cuique tentatio propria crux est,* inquit Dominus S. Gertrudi lib. 3. cap. 30. Quam inventam, qui Christi sunt, ferunt. Toto affectu complectar Crucem velut clavem, unde 7. sigilla sunt aperta: Sapientia Dei Dignitas animæ. Vanitas mundi. Atrocitas inferni. Beatitas cœli. Horror culpæ. Honor virtutis. Ita D. Bonavent. apud Ludov. de Ponte. Tr. 2. cap. 14.

IV N I V S.

MEDITATIO CCCLXXXIX.

De B. Aloysio.

De tribus prerogativis B. Aloysij.

Aspiciam B. Aloysium angelicum primæ
ætate vocatum, omni fœdâ contagione
liberum,

liberum, sine distractione cum Deo agentem. Petam ad eius gratiam pertingere.

Conf. 1. Deum & dæmonem, quàm maximè initia appetere. Deum quidem ea velle esse ferventis, dæmonem autem velle esse vitiosa; Deum velle ea perfici; dæmonem non cessare primam, quam intulit, culpam augere: Deum velle securitatem & perseverantiam in bene cœptis, quæ habetur, si initia sint sine vitio, & quò maturiùs, eò feliciùs cuiuslibet resistitur malo principio; dæmonem autem sicut dissentientibus sibi, debilis formica est, sic consentientibus leone fortiolem evadere. Quare, cum sibi Deus animam B. Aloysij prælegisset, notat Bellarminus noster in oratione de B. Aloysio. unam singularem fuisse eius prærogativam, quòd statim sub initiũ primi usũs rationis, ad Deum vocatus sit. Quò autem hac gratia major est, eò distrietiùs judicabuntur, quotquot in sæculo à lapsu præservati, postmodum in Religione naufragantur: quam rationem inexcusabiles isti reddent Deo?

Conf. 2. Alteram B. Aloysij prærogativam: Fuisse eum liberum ab omni fœda cogitatione, ut supra citatus Bellarminus de eo affirmat. Magnum hoc donum est Dei, quod mihi Dominus si dedit, quas ei gratias reddam: quia non fecit taliter omni nationi: quòd

quòd
adhu
afficie
Co
fuisse
tione,
benef
re de
libera
tur co
mni l
arrem
esse a
prate
cont
Hun
ristia
Aloy
tione
actio

E

A
fisi
dal

quòd si bella premant hostilia, quomodo adhuc sentinam corporis mei, cor & capus afficientem in servitutum non redigo.

Conf. 3. Prærogativam B. Aloysij tertiam fuisse, quòd caruerit distractionibus in oratione, ut idem testatur Bellarminus. De quo beneficio ait S. Bernard. cap. 25. de interiore domo. *Non invenitur inter ceteras artes liberales, ars ista præ alijs liberalis, quâ teneatur cor, quod omni mobili mobilius est, quod omni lubrico lubricosius est.* Addit tamen idem, artem contra distractiones, & lubricitatem esse amorem. Serm. 39. *O Amor Dei, qui præter te aliud cogitare non suis fastidis cetera, contemnis omnia præter te, te contextus, &c.* Hunc amorem petam in sacratissima Eucha- ristia, quem ibidem vel accepit, vel auxit B. Aloysius, trium dierum præmissâ præparatione, & sequente tot dierum gratiarum actione, quoties communicabat.

MEDITATIO CCCXC.

De sancto Ioanne Baptista.

Fuit unus ex tribus Sanctis DEO summè charis.

Aspiciam sanctum Joannem Baptistam Deo charissimum. Ducem Christi gloriosissimum vexillo instructum, demoni formidabilem. Petam mores Sancti assequi.

Conf.

Conf. 1. Tres Deo summè placuisse, diabolo summè displicuisse. B. V. S. Joannem Baptistam. S. Magdalenam. Ut revelatum D. Brigittæ lib. 4. c. 108, Dæmones enim ad ortum Divæ territi videbant omnes suos laqueos sicut struppam rumpi, omnem malitiam sicut putridos funes dissolvi, omnem immunditiam sicut fœnum rescindi, omnem mundi delectationem faciliùs, quàm scintillam à torrente aquarum extinguì. Ad conversionem B. Magdalene pinguis prædæ nec posse, auderèque aspectum ad eam figere, adeo lacrymis lota fuit. Ad ortum S. Joannis Baptiste fuisse se confusos, quia omnem superbiam contemnebat, ad divitias oblatas occiput verterat, ad voluptatem insensibilis & quasi mortuus erat.

Conf. 2. Causam post Dei gratiam tantæ sanctitatis non fuisse, quòd corpori suo venenum pro cibo, spinas pro indumento dedissent, vel quòd jacuissent in tumulo fornicarum; sed quia 1. animam ut Dominam, corpus ut servum habuerunt. 2. Nihil dilexerunt sicut Deum. 3. Nihil facere voluerunt contra Deum. 4. Nihil eorum omittere voluerunt, quæ erant Dei.

Conf. 3. Verba S. Joannis Chrysosti. de S. Joanne Baptista, expectabat Christum, noverat esse venturum, *oculi ejus nihil aliud dignabantur.*

De SS. Petro & Paulo. 691

gnabantur aspicere! ô saltem ego in sacra-
tissimo Sacramento nihil aliud mente aspi-
cerem, cum revera quidquid Deus non est,
vel ad Deum directum, non sit vel unico
actu amoris dignum, præterquam, quòd
non sit in homine particula ullius affectûs,
quæ Deo non debeatur infinities.

MEDITATIO CCCXCI.]

De SS. Petro & Paulo.

De Officio boni Pastoris.

Aspiciam duo luminaria, duas olivas,
duos oculos mundi, duo ubera, gemi-
nas manus Christi, duos montes sicut Sinai
lucentes fumantésque petras, Apostolorum
Principes. Petam eos assequi.

Conf. 1. Boni Pastoris esse, quod infir-
mum consolidare, quod ægrotum sanare,
quod confractum alligare, quod abjectum
reducere, quod periit, quærere. Ut ait Ezech.
cap. 34. Sit pietate Mater, disciplinâ Pater,
ait D. Gregorius de cura Pastoralis. Debet
medicamenta providere & ornamenta, in-
quit D. Augustin. hom. 26. inter 50. Denique
vulnera curare, abluere sordida, reparare
perdita, & quæ sunt integra spiritualibus
margaritis ornare. Atque, ut Dominus ait,
& fecit, animam dare, quem imitati sunt
sancti Apostoli, & Principes Apostolorum,
ad

ad quorum imitationem me ita hortatur D. Chrysoſt. hom. 66. ad pop. *Tu neque Paulo melior es, neque Petro, qui nunquam remiſſionem aſſecuti ſunt, in amando, operando, & patiendo pro Deo & Proximo. Nudi ſaculo, induiti Chriſto, ut ait idem hom. de Pentecoſt.*

Conf. 2. Et cum Diva Gertrude requiram à Domino, ut cum abſim à tanto zelo, & perfectione Apoſtolica, quãſnam ego oves paſcere poſſim, unde ſummam dilectionem Domino demonſtrem, & audiam reſponſum lib. 4. cap. 45. *paſce agnos tenerrimos mihi dilectiſſimos. Cor tuum paſce divinis meditationibus, in laudem Dei, bonum proximi. Os ſalutari loquelã. Oculos ſacrã lectione, aſpectuque piarum imaginum & Crucifixi. Aures utili auditu & acceptione reprehentionum. Manus continuis exercitationibus juxta vocationem. Horum ſtudium ſummæ dilectionis erit exhibitio.*

Conf. 3. Quoniam modo fieri poſſim particeps tantæ dilectionis, & intelligam tribus id modis aſſequi me poſſe. 1. Fatendo me ejus indignum. 2. Fiducialiter ſperando. 3. Imitando, imò ſumendo in Venerabili, ipſam dilectionem & charitatem.

I V L I V S.

MEDITATIO CCCXCII.
De Viſitatione B. M. Virginis.

De